

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 25 maja 1954 r. Nr 8 Poz. 46—56

TREŚĆ:

46.

ZARZĄDZENIE Nr 75
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 5 kwietnia 1954 r.

o zmianie zarządzenia Nr 11 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli w sprawie załatwiania skar i zażaleń oraz krytyki prasowej.

(L. dz. GM 2450/SZ/54)

§ 1. W zarządzeniu Nr 11 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 20.I.1954 r. w sprawie skarg i zażaleń oraz krytyki prasowej (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 2, poz. 6) skreśla się w § 3 pkt e).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 6 kwietnia 1954 r.

Minister R. Piotrowski

47.

ZARZĄDZENIE Nr 76
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 7 kwietnia 1954 r.

w sprawie trybu opracowywania dokumentacji technicznej, zatwierdzania prototypów i dopuszczania do produkcji seryjnej nowych typów maszyn i urządzeń budowlanych.

(L. dz. D.VIII/2/1264/54)

W wykonaniu uchwały Nr 358 Prezydium Rządu z dnia 13 maja 1953 roku (Monitor Polski Nr A-52, poz. 583) oraz zarządzenia Nr 225 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu opracowywania dokumentacji technicznej, zatwierdzania prototypów i dopuszczania do seryjnej produkcji nowych typów maszyn i urządzeń (Biuletyn P.K.P.G. Nr 26, poz. 116) zarządzam, co następuje:

I. **Maszyny objęte Narodowym Planem Gospodarczym (grupa A i B).**

§ 1. Przy opracowywaniu dokumentacji technicznej, zatwierdzaniu prototypów i dopuszczaniu do seryjnej produkcji nowych typów maszyn grupy A i B objętych Narodowym Planem Gospodarczym stosuje się przepisy uchwały Nr 358 Prezydium Rządu oraz zarządzenia Nr 225 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 2. Komisją Oceny Maszyn (KOM) właściwą do opiniowania nowych typów maszyn i urządzeń grupy A i B w porozumieniu § 2 zarządzenia Nr 225 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 sierpnia 1953 r. jest „Komisja Oceny Maszyn Budowlanych” działająca przy Ministerstwie Przemysłu Maszynowego, powołana zarządzeniem Nr 165 Ministra Przemysłu Maszynowego — z dnia 5.X.1953 r.

§ 3. Upoważniam Biuro Konstrukcyjno - Technologiczne Sprzętu Budownictwa Miejskiego do występowania w resorcie na prawach centralnego biura konstrukcyjnego (CBK) w zakresie opiniowania i zgłaszania wniosków do Komisji Oceny Maszyn Budowlanych następujących konstrukcji:

1) maszyn i urządzeń budowlanych, których dokumentacja i produkcja wykonywana jest w resorcie Budownictwa Miast i Osiedli,
2) maszyn i urządzeń budowlanych, których dokumentacja wykonywana jest poza resortem, a produkcja zlecona została Ministerstwu Budownictwa Miast i Osiedli.

II. **Nowe typy maszyn i urządzeń (zwanych dalej maszynami) niewymienione w Narodowym Planie Gospodarczym (grupa C), lecz objęte planami produkcyjnymi poszczególnych centralnych zarządów.**

§ 4. Opracowanie projektów nowych typów maszyn powinno być poprzedzone przedstawieniem krótkiego umotywowanego wniosku (za pośrednictwem Departamentu Techniki) do akceptacji Ministra. Dane te powinien opracować przyszły główny użytkownik.

§ 5. Przystąpienie do wykonania nowych typów maszyn może nastąpić jedynie na podstawie zatwierdzonej dokumentacji technicznej.

§ 6. Dokumentacja techniczna konieczna do wykonania prototypu powinna być po spełnieniu warunku wyszczególnionego w § 4 opracowywana i zatwierdzana kolejno w następujących etapach:

1) założenia z projektem szkicowym konstrukcji,
2) projekt roboczy wraz z programem prób, badań i tymczasowymi warunkami odbioru technicznego.

§ 7. Sposób opracowywania poszczególnych etapów dokumentacji określa instrukcja stanowiąca załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 8. Założenia i projekt szkicowy konstrukcji zatwierdza Minister na wniosek Departamentu Techniki, po przedstawieniu opinii Biura Konstrukcyjno-Technologicznego Sprzętu Budownictwa Miejskiego.

§ 9. Projekt roboczy oraz program prób, badań i tymczasowe warunki odbioru technicznego zatwierdza po porozumieniu się z głównymi zainteresowanymi dyrektor centralnego zarządu nadzorującego przedsiębiorstwo wykonujące prototyp.

§ 10. Biura konstrukcyjne lub inne jednostki organizacyjne wykonujące dokumentację techniczną maszyn obowiązane są przed wystąpieniem o ostateczne zatwierdzenie poszcze-

gólnych etapów dokumentacji, każdorazowo uzyskać opinię Biura Konstrukcyjno-Technologicznego Sprzętu Budownictwa Miejskiego.

§ 11. Zatwierdzanie poszczególnych etapów opracowywanej dokumentacji następuje w kolejności jej sporządzania. Zatwierdzanie następnego etapu bez uprzedniego zatwierdzenia etapu poprzedniego jest niedopuszczalne.

§ 12. Zatwierdzanie poszczególnych etapów projektowania powinno być dokonywane w takich terminach, aby nie nastąpiło zahamowanie prac projektowych następnego etapu.

§ 13. Wprowadzanie zmian konstrukcyjnych w czasie wykonywania prototypu może nastąpić po uzgodnieniu tych zmian z głównym projektantem.

§ 14. Wykonany prototyp przed przystąpieniem do przeprowadzenia jego prób i badań powinien być odebrany protokólarnie przez kontrolę techniczną wytwócy w obecności głównego projektanta lub przedstawiciela wyznaczonego przez niego według zatwierdzonych tymczasowych warunków odbioru.

§ 15. Próby i badania prototypów powinny być dokonywane według przewidzianego w dokumentacji technicznej programu prób i badań zgodnie z ustalonym harmonogramem i przy współudziale głównych zainteresowanych.

§ 16. Postanowienia zarządzenia nie mają zastosowania do:

1) konstrukcji eksperymentalnych oraz tych maszyn i urządzień, których koszt ogólny (dokumentacja i prototyp) nie przekroczy 30.000.— zł.
2) konstrukcji jednostkowych, niepowtarzalnych produkowanych na zamówienie,
3) produkcji maszyn, wykonywanej na podstawie dokumentacji otrzymanej w ramach współpracy gospodarczej dla której, w poszczególnych przypadkach uzyskane zostało zezwolenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 1954 r.

Minister R. Piotrowski

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 76 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

INSTRUKCJA

w sprawie sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej nowych typów maszyn grupy C.

§ 1. 1. Założenie oraz projekt szkicowy konstrukcji powinny być opracowane na podstawie danych wyjściowych otrzymanych od użytkownika i zawierać następujące dane:

1) cel i przeznaczenie konstrukcji;
2) techniczno-ekonomiczne uzasadnienie celowości opracowania odnośnej konstrukcji;
3) orientacyjne zapotrzebowanie i przewidywaną skalę produkcji (podać inwestora);
4) podstawowe dane charakterystyczne:
   a) opis techniczny maszyny i ważniejszych zespołów oraz główne parametry techniczne (wydajność, moc, podstawowe wymiary, ciężar itp.);
   b) szkic zestawieniowy maszyny i ważniejszych zespołów, zasadnicze obliczenie, schemat kinematyczny;
   c) własności eksploatacyjne, cechy charakterystyczne obsługi, konserwacji i remontów, przewidywany charakter pracy, przewidywana żywotność;
5) przybliżony koszt wykonania prototypu;
6) porównanie z istniejącymi pokrewnymi konstrukcjami krajowymi i zagranicznymi;
7) źródła na podstawie jakich konstrukcja zostanie opracowana.

2. Założenia opracowywane przez biura konstrukcyjne lub inne jednostki organizacyjne wykonujące dokumentację techniczną powinny być zaopiniowane przez Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne, a następnie na wniosek BKTSBM i za pośrednictwem Departamentu Techniki przedstawione do akceptacji Ministra.

§ 2. 1. Projekt roboczy powinien zawierać:

1) pełny opis techniczny maszyny i jej szczegółową charakterystykę;
2) rysunki zestawieniowe konstrukcji oraz rysunki konstrukcyjne wszystkich zespołów i podzespołów;
3) specyfikację szczegółową części i zużytych materiałów;
4) rysunki wykonawcze wszystkich części ze wskazaniem części znormalizowanych i zunifikowanych z innymi konstrukcjami;
5) tymczasową instrukcję montażu.

2. Program prób i badań oraz tymczasowe warunki odbioru technicznego powinny obejmować:

1) próby mechaniczne dla sprawdzenia dokładności i niezawodności pracy całej maszyny oraz poszczególnych mechanizmów;
2) sprawdzenie właściwości wykonania i zgodności z dokumentacją techniczną oraz ustalenie rzeczywistych techniczno-ekonomicznych parametrów maszyny w warunkach natężonej lub normalnej pracy oraz sprawdzenie zgodności osiągniętych charakterystyk i parametrów z założonymi;
3) sprawdzenie działania urządzeń sterujących kontrolnych, mierniczych lub innych urządzeń pomocniczych;
4) wyszczególnienie urządzeń badawczych;
5) oględziny dokonywane na podstawie tymczasowej instrukcji;
6) sprawdzenie łatwości i bezpieczeństwa obsługi łatwości montażu i demontażu, zgodności z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy;
7) wskazanie literatury technicznej lub innej dokumentacji uzasadniającej rodzaje poszczególnych prób.

Dla skontrolowania specjalnych zagadnień konstrukcyjnych, można przeprowadzać próby eksperymentalne niektórych części lub zespołów. Próby te można wykonywać równolegle z biegiem opracowania dokumentacji.

Tymczasowe warunki odbioru technicznego stanowiące podstawę do odbioru prototypu po jego wykonaniu powinny określać zasadnicze wymagania techniczne dla projektowanego prototypu oraz precyzować najważniejsze charakterystyki wymiarowe, konstrukcyjne lub montażowe, którym powinien odpowiadać prototyp.

3. Projekt roboczy oraz program prób, badań i tymczasowe warunki odbioru technicznego powinny być zaopiniowane przez Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Sprzętu Budownictwa Miejskiego, a następnie zatwierdzone przez dyrektora centralnego zarządu nadzorującego przedsiębiorstwo wykonujące prototyp.

48.

ZARZĄDZENIE Nr 77

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 8 kwietnia 1954 r.

w sprawie zapobiegania tworzeniu się i zagospodarowania nadmiernych i zbędnych zapasów materiałowych.

(L. dz. CZZ/23/8790/54)

W związku z § 11 ust. 3 i § 12 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 177 z dnia 2 maja 1951 r. w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr A-46, poz. 602) oraz okólnikiem Nr 3 Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej z dnia 20 grudnia 1952 r. w sprawie wykonania prac przygotowawczych do akcji zagospodarowania materiałów małowartościowych niewykazujących ruchu — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się instrukcję w sprawie zapobiegania tworzeniu się i zagospodarowania powstałych nadmiernych oraz zbędnych zapasów materiałów, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

2. Zobowiązuje się wszystkie jednostki organizacyjne nadzorowane przez Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego: Warszawa, Śląsk, Północ, Południe, Zachód, Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego, Centralny Zarząd Robót Instalacyjnych, Centralny Zarząd Robót Inżynieryjnych, Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji oraz Centralny Zarząd Sprzętu i Mechanizacji do ścisłego przestrzegania postanowień instrukcji.

3. Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych dostosuje w uzgodnieniu z Centralnym Zarządem Za-

opatrzenia postanowienia instrukcji do specyfiki nadzorowanych przedsiębiorstw.

§ 2. W przypadku naruszenia postanowień instrukcji, o której mowa w § 1, należy wyciągnąć w stosunku do winnych konsekwencje służbowe, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 3. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 1954 r.

2. Jednocześnie tracą moc:

zarządzenie Nr 78 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18 lipca 1951 r. w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 8, poz. 75).

okólnik Nr 1 z dnia 26 stycznia 1953 r. Ministra Budownictwa Miast i Osiedli w sprawie klasyfikowania i wyceny remanentów materiałów zbędnych dla budownictwa miejskiego.

okólnik Nr 14 z dnia 4 kwietnia 1953 roku Ministra Budownictwa Miast i Osiedli w sprawie wzmożenia akcji ujawnienia i upłynnienia nadwyżek materiałowych.

okólnik Nr 2 z dnia 2 stycznia 1954 r. Ministra Budownictwa Miast i Osiedli w sprawie wzmożenia akcji upłynnienia zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów w roku 1954 oraz treść przepisu § 34 ust. 5 instrukcji w sprawie gospodarki i księgowości materiałowej stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 300 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 listopada 1953 r. w części dotyczącej obowiązku sporządzania przez przedsiębiorstwa biuletynów wewnątrz resortowych.

Minister R. Piotrowski

Załącznik do zarządzenia Nr 77 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 kwietnia 1954 r.

INSTRUKCJA

w sprawie zapobiegania tworzeniu się i zagospodarowania nadmiernych oraz zbędnych zapasów materiałowych.

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Ilekroć w instrukcji jest mowa o centralnych zarządach, należy przez to rozumieć Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego: Warszawa, Śląsk, Północ, Południe, Zachód, Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego, Centralny Zarząd Robót Instalacyjnych, Centralny Zarząd Robót Inżynieryjnych, Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji oraz Centralny Zarząd Sprzętu i Mechanizacji.

2. Ilekroć w instrukcji jest mowa o przedsiębiorstwach, rozumieć przez to należy wszystkie przedsiębiorstwa nadzorowane przez centralne zarządy wymienione w ust. 1.

§ 2. Instrukcja nie narusza odrębnych przepisów o przekazywaniu składników majątku trwałego.

§ 3. 1. Zapasem nadmiernym jest ta ilość materiału pełnowartościowego, która znajduje wprawdzie zastosowanie w przedsiębiorstwach, lecz przekracza ustalona i zatwierdzoną normę zapasów i zapas ponadnormatywny gospodarczo-uzasadniony.

2. Materiałem zbędnym jest ten materiał, który ze względu na stan lub przydatność nie znajduje zastosowania dla celów produkcji podstawowej, pomocniczej i ubocznej przedsiębiorstw.

II. Zapobieganie tworzeniu się nadwyżek materiałowych i ich zagospodarowanie.

§ 4. Przedsiębiorstwa zobowiązane są do zagospodarowania nadwyżek materiałowych gospodarczo nieuzasadnionych stanowiących ilości materiałów przekraczające ustalone wskaźniki zatwierdzonych czasowych norm zapasów.

§ 5. 1. W dążeniu do właściwego zagospodarowania powstałych w przedsiębiorstwach zapasów ponadnormatywnych gospodarczo nieuzasadnionych centralne zarządy zwoływać będą co najmniej raz na kwartał narady robocze nadzorowanych przedsiębiorstw w celu dokonania sprzedaży tych zapasów pomiędzy przedsiębiorstwami.

2. Przedsiębiorstwa po przeanalizowaniu zapasów materiałowych i potrzeb na najbliższy okres powinny sporządzić wykazy materiałów stanowiących nadwyżki gospodarczo nieuzasadnionione w dwóch wersjach, a mianowicie:

1) na materiały przydzielane przez Rząd i poszczególne ministerstwa wymienione w instrukcji PKPG Nr 29-d,

2) na pozostałe materiały nie wymienione w instrukcji PKPG Nr 29-d.

Wykazy należy sporządzić według układu, którego wzór stanowi załącznik do instrukcji i przesłać do nadzorującego centralnego zarządu oraz do wszystkich przedsiębiorstw nadzorowanych przez dany centralny zarząd na 5 dni przed terminem wyznaczonej narady.

3. Narady dotyczące sprzedaży materiałów powinny być organizowane przez centralne zarządy przed opracowaniem wniosków o przyznanie kredytów na zapasy ponadnormatywne gospodarczo uzasadnione.

4. W ciągu czterech dni po zakończeniu narady, przedsiębiorstwa powinny sporządzić i przesłać zamówienia na materiały sprzedane podczas narady. Wykonanie (realizacja) zamówień powinno nastąpić nie później niż w ciągu 10 dni od daty otrzymania zamówienia.

5. Nadwyżki materiałowe nie sprzedane w czasie narady, należy zgłosić do upłynnienia poza resort do właściwych hurtowni branżowych przy czym:

1) nadwyżki materiałów nie objęte instrukcją PKPG Nr 29-d przedsiębiorstwa zgłaszają we własnym zakresie bezzwłocznie po naradzie.

2) natomiast zgłoszenie nadwyżek materiałów objętych instrukcją PKPG Nr 29-d, określać będzie Centralny Zarząd Zaopatrzenia po przeanalizowaniu potrzeb w danym materiale innych przedsiębiorstw w resorcie.

§ 6. 1. W celu zorientowania Centralnego Zarządu Zaopatrzenia odnośnie nie sprzedanych w czasie narady zapasów materiałowych, centralne zarządy w ciągu 5-ciu dni po zakończeniu narady sporządzą i prześlą do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia w 8-miu egzemplarzach, wykazy tych materiałów.

Wykaz powinien obejmować wyłącznie materiały przydzielone przez Rząd i poszczególne ministerstwa zgodnie z wytycznymi instrukcji PKPG Nr 29-d.

2. Centralny Zarząd Robót Instalacyjnych i Centralny Zarząd Robót Inżynieryjnych sporządzać będą dwa wykazy materiałów przydzielanych: oddzielny wykaz na materiały stosowane w przedsiębiorstwach ogólno-budowlanych i oddzielny na materiały wchodzące w zakres ich specjalności.

3. W naradach organizowanych przez centralne zarządy wymienione w ust. 2 § 6 powinien wziąć udział również przedstawiciel Centralnego Zarządu Zaopatrzenia. Centralnego Zarządu Budownictwa Miejskiego — Śląsk oraz Centralnego Zarządu Budownictwa Wojskowego.

§ 7. 1. Po otrzymaniu wykazów, o których mowa w § 6, Centralny Zarząd Zaopatrzenia wyda w terminie 10-ciu dni od daty ich otrzymania co do każdej pozycji wykazu jedną z następujących dyspozycji:

1) przesunięcia nadwyżki materiałowej do innnego centralnego zarządu w resorcie,

2) pozostawienia nadwyżki materiałowej u posiadacza do wyłącznej dyspozycji Centralnego Zarządu Zaopatrzenia, przy czym zużycie tej nadwyżki w okresie 3-ch miesięcy od daty wydania decyzji bez uzyskania pisemnej zgody Centralnego Zarządu Zaopatrzenia jest zabronione, — jeżeli Centralny Zarząd Zaopatrzenia nie zatrzyma nadwyżek w swej dyspozycji na dalszy okres, wówczas zastrzeżonymi materiałami może dysponować przedsiębiorstwo bez porozumienia z Centralnym Zarządem Zaopatrzenia, z wyjątkiem przypadków odsterowania materiałów poza resort,

3) zgłosić do upłynnienia właściwej hurtowni branżowej.

2. Centralny Zarząd Zaopatrzenia prowadzić będzie dokładną ewidencję wydanych decyzji.

3. Wobec tego, że Centralny Zarząd Zaopatrzenia posiadać będzie w swej dyspozycji nadwyżki materiałowe zgłaszane przez centralne zarządy w wykazach, o których mowa w § 6, wskazanym jest, aby centralne zarządy zgłaszały do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia wykaz swych potrzeb materiałowych w trybie przepisów zarządzenia Nr 306 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18 listopada 1953 r. w sprawie składania wniosków o dodatkowe przy-

działy materiałów w roku 1954 oraz zawiadomień o rezygnacji z otrzymanych przydziałów.

§ 8. 1. Przedsiębiorstwa bezzwłocznie po otrzymaniu decyzji zgłoszenia nadwyżki materiałowej do upłynnienia poza resort, powinny wypełnić karty ewidencyjne według obowiązującego wzoru i przesłać je do właściwych hurtowni branżowych.

2. Do hurtowni branżowych nie należy zgłaszać materiałów:
1) niepełnowartościowych,
2) nietypowych,
3) resztówek.
Tryb postępowania z materiałami niezbywalnymi ustala § 10.
Materiały stanowiące tzw. „resztówki" powinny być bezwzględnie zużywane w ramach własnej działalności przedsiębiorstw.

3. Poza materiałami wymienionymi w ust. 2 niniejszego paragrafu hurtownia branżowa może odmówić przyjęcia zgłoszonych materiałów jeżeli dystrybucja danego remanentu nie należy do jej właściwości lub wskutek wadliwie sporządzonych kart ewidencyjnych.

4. Przedsiębiorstwa powinny w terminie 3-ch tygodni od daty przesłania kart ewidencyjnych wystąpić do danej hurtowni i upewnić się czy zgłoszone materiały zostaną przyjęte do upłynnienia lub czy nie zachodzi konieczność wniesienia do kart ewidencyjnych poprawek żądanych przez hurtownie.
W przypadkach gdy hurtownia odmówi przyjęcia zgłoszonego jej materiału do upłynnienia wbrew obowiązującym przepisom, wówczas przedsiębiorstwo powinno zawiadomić Centralny Zarząd Zaopatrzenia. Centralny Zarząd Zaopatrzenia podejmie w tej sprawie kroki interwencyjne u władz nadzorujących działalność hurtowni.

III. Zasady rozliczeń finansowych z hurtowniami branżowymi i przedsiębiorstwami.

§ 9. 1. Jeżeli hurtownia branżowa w ciągu dni 60-ciu nie odmówiła przyjęcia zgłoszonych materiałów, przedsiębiorstwo powinno wystawić na dany materiał fakturę.

2. Terminu tego nie stosuje się, gdy hurtownia we wcześniejszym terminie:
a) przejęła materiał na swój magazyn,
b) wskazała odbiorcę,
c) przejmie materiał w terminie późniejszym.

3. Przedsiębiorstwa wystawiają fakturę hurtowniom na sprzedane remanenty w akcji upłynnienia według cen cennikowych (hurtowych) lub według cen uzgodnionych z nabywcą albo określonych komisyjnie.

4. Przedsiębiorstwa fakturując sprzedaż remanentów hurtowniom, pomniejszają cenę przyjętą do faktury o marżę przysługującą danej hurtowni.

5 Koszty magazynowania i konserwacji nadwyżek, materiałowych, do czasu ich wysyłki, koszty opakowania, załadunku, ekspedycji i transportu (franco stacja odbiorcza), ponosi przedsiębiorstwo w którym nadwyżka powstała (sprzedawca).

6. Przedsiębiorstwa budżetowe pokrywają zyski lub straty wynikłe przy zbywaniu nadwyżek materiałowych z funduszów własnych.

7. Przedsiębiorstwa na rozrachunku gospodarczym wykazują zyski lub straty wynikłe przy zbywaniu nadwyżek materiałowych na rachunku wyników.

8. Sprzedaż materiałów pomiędzy przedsiębiorstwami resortu w innych przypadkach niż w ramach akcji upłynniania nadwyżek, a w szczególności:
1) odstępowania materiałów, spowodowanego chwilowym ich brakiem.
2) przesunięcia materiałów na polecenie jednostek nadrzędnych w celu dostosowania rozrzutu do faktycznych potrzeb przedsiębiorstw, —
powinna być fakturowana według cen kosztu własnego (cennikowych) z doliczeniem kosztów zakupów.

9. Koszty zaopatrzenia i składowania, wchodzące w skład kosztów ogólnych, nie mogą obciążać wartości materiałów, sprzedawanych poza akcją upłynnienia remanentów, zaś koszty, związane z ich wysyłką (franco stacja odbiorcza) obciążają w tym przypadku nabywcę.

IV. Zagospodarowanie zapasów materiałów zbędnych.

§ 10. 1. Do materiałów zbędnych zalicza się:
1) materiały nie wykazujące zużycia w ciągu roku,
2) materiały niepełnowartościowe,
3) materiały nietypowe,
4) zapasy, posiadające wartość złomu lub odpadków użytkowych,
5) resztówki, które nie mogą być zużyte przez przedsiębiorstwa.

2. Przedsiębiorstwa powinny przeprowadzić szczegółową analizę posiadanych zapasów materiałów zbędnych oraz ustalić formy ich zagospodarowania.

3. W tym celu przedsiębiorstwa powołają komisje kwalifikacyjne w składzie:
1) przedstawiciel służby zaopatrzenia,
2) przedstawiciel służby technicznej,
3) przedstawiciel czynnika społecznego.
4) w uzasadnionych przypadkach powołanie do składu komisji rzeczoznawcy.

4. Komisje kwalifikacyjne ustalają protokólarnie, które z posiadanych w przedsiębiorstwie materiałów zbędnych mogą być wykorzystane:
1) jako materiały zastępcze po dokonaniu przeróbek lub dostosowań,
2) w ramach własnej produkcji ubocznej,
3) jako materiały, nadające się do produkcji innych jednostek w resorcie lub poza resortem.

5. W przypadku niemożności zakwalifikowania materiałów do wymienionych w ust. 4 pkt. 1, 2, 3 grup — komisje powinny wydać decyzje przekazania ich na złom lub odpadki.
Materiały, wymienione w ust. 4 pkt. 3 powinny być niezwłocznie zaoferowane innym przedsiębiorstwom w resorcie lub najbliżej położonym jednostkom uspołecznionym.

6. Przedsiębiorstwa sporządzą wykazy posiadanych materiałów zbędnych, o którym mowa w § 10 ust. 1. Wykazy powinny być wycenione, a wartość podsumowana.

7. W wykazach nie należy umieszczać przedmiotów majątku trwałego, jak: maszyn, urządzeń i części wymiennych.

8. Wykazy powinny być podpisane przez członków komisji kwalifikacyjnej oraz dyrektora przedsiębiorstwa.

9. Sporządzone w ten sposób wykazy, przedsiębiorstwa w terminie do 1 czerwca 1954 r. przedłożą nadzorującym centralnym zarządom oraz podadzą pisemnie Centralnemu Zarządowi Zaopatrzenia ogólną ich wartość.

10. Termin sporządzenia następnych wykazów materiałów zbędnych, które ewentualnie powstaną w międzyczasie, upływa z dniem 1 września 1954 r.
Dalsze terminy wyznaczone będą w zależności od potrzeb.

V. Sposób finansowania nadwyżek materiałowych oraz materiałów zbędnych.

§ 11. 1. Centralny Zarząd Zaopatrzenia przy opiniowaniu kwartalnych wniosków kredytowych, składanych przez centralne zarządy na pokrycie nadwyżek materiałowych gospodarczo uzasadnionych oraz materiałów zbędnych kierować się będzie następującymi zasadami:
1) jako zapasy ponadnormatywne gospodarczo uzasadnione do sfinansowania kwartalnym kredytem bankowym będą uznane:
a) nadwyżki materiałów przydzielanych, objętych instrukcją PKPG Nr 29-d. będące w dyspozycji Centralnego Zarządu Zaopatrzenia zgodnie z treścią § 5 ust. 5 pkt. 2.
b) materiały zbędne, których wartość ustalona zostanie na podstawie wykazów, o których mowa w § 10 ust. 6.
2) w celu dokonania likwidacji materiałów zbędnych, posiadanych przez przedsiębiorstwa, ujętych w wykazach, sporządzonych na dz. 1 czerwca 1954 r — kredyt bankowy przyznawany na pokrycie tych zapasów będzie w każdym następnym kwartale redukowany przez przyznawanie coraz niższych kwot, aż do całkowitej ich likwidacji,
3) różnica przyznawanych kredytów na ten cel pomiędzy jednym kwartałem, a następnym stanowić będzie limit upłynnienia i likwidacji materiałów zbędnych,
Limit rozdzielany przez centralne zarządy na nadzorowane przedsiębiorstwa bezwzględnie powinien być wykonany,

4) Wartość nadwyżek materiałowych gospodarczo nieuzasadnionych, które zgodnie z ustaleniami narady, o której mowa w § 5 ust. 1 oraz zgodnie z decyzją Centralnego Zarządu Zaopatrzenia powinny być upłynnione poza resort — nie będzie pokrywana kredytem bankowym, przyznawanym na zapasy ponadnormatywne gospodarczo uzasadnione.

VI. Przepisy końcowe.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwa, posiadające uzasadnioną pisemną odmowę właściwej hurtowni branżowej przyjęcia zgłoszonego do upłynnienia materiału, powinny zaoferować go najbliżej położonym jednostkom uspołecznionym. Przepis ten nie może być stosowany w stosunku do materiałów przydzielonych (objętych instrukcją PKPG Nr 29-d).

2. Stan i ruch nadwyżek materiałowych gospodarczo nieuzasadnionych oraz remanentów materiałów zbędnych ujmować będzie sprawozdanie z wykonania planu obrotów materiałowych i zagospodarowania nadwyżek materiałowych GM-8.

Służba zaopatrzenia jednostek organizacyjnych resortu powinna ściśle współpracować ze służbą księgowości w sporządzaniu sprawozdania GM-8.

3. Niezależnie od dokonywanych przez Centralny Zarząd Zaopatrzenia analiz stanu i ruchu nadwyżek materiałowych oraz remanentów materiałów zbędnych — komórki lustracyjne oraz komórki gospodarki materiałowej przedsiębiorstw i centralnych zarządów powinny kontrolować przedsiębiorstwa w zakresie wykonania przepisów i instrukcji i meldować dyrektorom właściwych jednostek organizacyjnych o wszystkich niedociągnięciach i zaniedbaniach w tym przedmiocie.

4. Postanowienia instrukcji nie dotyczą trybu upłynnienia remanentów metali nieżelaznych oraz części zamiennych i akcesorii do sprzętu i środków transportowych.

Nazwa i adres przedsiębiorstwa

. . . .

Załącznik do instrukcji w sprawie zapobiegania tworzeniu się i zagospodarowania nadmiernych i zbędnych zapasów materiałowych.

. . . . dnia . . . . . 1954 r.

WYKAZ Nr . . . .

ujawnionych materiałów, stanowiących nadwyżki gospodarczo nieuzasadnione.

L. p.	Symbol indeksu	Nazwa materiału (w kolejności układu branżowego instrukcji PKPG Nr 29d)	Wymiar gatunek typ	Jedn. miary	Ilość	Cena jedn.	Wartość	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9
								Centralne zarządy, sporządzając wykaz materiałów nierozdysponowanych w czasie narady w rubryce „uwagi" podawać będą nazwę przedsiębiorstwa, posiadającego nadwyżkę.
				Razem wartość				

49

ZARZĄDZENIE Nr 80
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 8 kwietnia 1954 r.

w sprawie realizacji inwestycji oddziałów zaopatrzenia robotniczego podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

(L. dz. ZZR-DO-1-IV-11/54)

W celu zagwarantowania terminowego wykonania inwestycji oddziałów zaopatrzenia robotniczego i stworzenia warunków do uzyskania planowanych efektów gospodarczych zarządza się, co następuje:

§ 1. Inwestycje oddziałów zaopatrzenia robotniczego zaplanowane na rok 1954, posiadające na dzień 1 kwietnia 1954 r. dokumentację projektową-kosztorysową, należy wykonać przed upływem II kwartału br.

§ 2. 1. Na inwestycje oddziałów zaopatrzenia robotniczego zaplanowane na rok 1954, nie posiadające zatwierdzonej do dnia 1 kwietnia 1954 r. dokumentacji projektowo-kosztorysowej, należy uzyskać zatwierdzenie dokumentacji w terminie do dnia 31 maja 1954 r.

2. Inwestycje te należy wykonać przed upływem 90 dni od daty ostatecznego zatwierdzenia dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

§ 3. Za wykonanie zarządzenia czyni się odpowiedzialnymi dyrektorów zjednoczeń.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 kwietnia 1954 r.

Minister wz. J. Żakowski

50.

ZARZĄDZENIE Nr 88
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 kwietnia 1954 r.

w sprawie uzupełnienia cennika prefabrykatów ceną podokienników (parapetów) lastrico.

(L. dz. D.IX 308/0/10/54)

W celu ustalenia ceny prefabrykowanych podokienników (parapetów) lastricowych, znajdujących obecnie masowe zastosowanie w budownictwie miejskim i osiedlowym zarządza się, co następuje:

§ 1. Cennik prefabrykatów na rok 1951 Nr 44 wyd. b. Ministerstwa Budownictwa uzupełnia się ceną 1 m^2 żelbetowego podokiennika (parapetu) o grubości 4,5 cm szlifowanej powierzchni lastricowej bez względu na szerokość przy długości do 2,50 m, w wysokości złotych 57,50, licząc franco wagon stacja odbiorcza.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1954 r.

Minister wz. J. Żakowski

51.

ZARZĄDZENIE Nr 89
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 kwietnia 1954 r.

w sprawie dopłat do cen okuć stolarki budowlanej, produkowanej przez zakłady podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

(L. dz. D.IX/308/0/8/54)

W związku z koniecznością uzupełnienia Cennika Stolarki Budowlanej Nr 43 (wyd. b. Ministerstwa Budownictwa z 1951 r.) w części dotyczącej cen okuć stolarki budowlanej, produkowanej przez zakłady podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, zarządza się, co następuje:

§ 1. W przypadku zastosowania wyższego gatunku klamek i tarczek (biały metal) do drzwi oraz nowego modelu śruby szwedzkiej do okien zespolonych, ustala się dopłatę do cen ustalonych w obowiązującym Cenniku Stolarki Budowlanej Nr 43, w następującej wysokości:

a) do ceny 1 szt. drzwi wszystkich typów dopłata wynosi . . . . zł 18,52

b) do cen okien zespolonych licząc za każdą śrubę zł 1,81 dopłata dla każdego skrzydła zespolonego wynosi . . . . zł 7,24

§ 2. Cena 1 m^2 wyrobu powinna być obliczona każdorazowo w zależności od powierzchni otworu.

§ 3. Zarządzenie obowiązujące od dnia 1 kwietnia 1954 r.

Minister wz. J. Żakowski

52.

ZARZĄDZENIE
MINISTRÓW BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI I GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 15 kwietnia 1954 r.

w sprawie zadań i obowiązków inspektorów nadzoru Miejskiego Przedsiębiorstwa Inspekcji Inwestycyjnej w m. st. Warszawie przy robotach budowlano-montażowych (budowlanych, instalacyjnych, ogrodniczych, drogowych, mostowych).

(L. dz. D.VII/W1/851/54)

W celu ustalenia zadań i obowiązków inspektorów nadzoru Miejskiego Przedsiębiorstwa Inspekcji Inwestycyjnej (M.P.I.I.) w m. st. Warszawie przy robotach budowlano-montażowych (budowlanych, instalacyjnych, ogrodniczych, drogowych, mostowych), wykonywanych ze środków planu gospodarczego przez państwowe, miejskie i spółdzielcze przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się instrukcję o zadaniach i obowiązkach inspektorów nadzoru Miejskiego Przedsiębiorstwa Inspekcji Inwestycyjnej w m. st. Warszawie przy robotach budowlano-montażowych (budowlanych, instalacyjnych, ogrodniczych, drogowych, mostowych), wykonywanych ze środków planu gospodarczego przez państwowe, miejskie i spółdzielcze przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Budownictwa Miast i Osiedli
R. Piotrowski
Minister Gospodarki Komunalnej
F. Baranowski

Załącznik do zarządzenia Ministrów Budownictwa Miast i Osiedli i Gospodarki Komunalnej z dnia 15 kwietnia 1954 r.

INSTRUKCJA

o zadaniach i obowiązkach inspektorów nadzoru Miejskiego Przedsiębiorstwa Inspekcji Inwestycyjnej w m. st. Warszawie przy robotach budowlano-montażowych (budowlanych, instalacyjnych, ogrodniczych, drogowych, mostowych), wykonywanych ze środków planu gospodarczego, przez państwowe, miejskie i spółdzielcze przedsiębiorstwa budowlano-montażowe.

§ 1. Przedmiotem działania Miejskiego Przedsiębiorstwa Inspekcji Inwestycyjnej jest:

1) pełnienie nadzoru technicznego nad wykonawstwem robót budowlano-montażowych (budowlanych, instalacyjnych, ogrodniczych, drogowych, mostowych), tak w zakresie inwestycji, jak i remontów, zleconych do wykonania przez poszczególnych inwestorów Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie, a przyjętych do nadzorowania przez przedsiębiorstwo.
2) opiniowanie kosztorysów w zakresie wymienionych robót, a wykonywanych poza państwowymi biurami projektowymi;
3) współdziałanie z inwestorami Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy w komisjach w charakterze rzeczoznawcy technicznego;
4) dokonywanie częściowych i ostatecznych odbiorów robót;
5) sprawdzanie kosztorysów wykonawczych i rachunków;
6) sprawdzanie kosztorysów na drobne roboty dodatkowe w tych przypadkach, gdy kosztorysy te zostały sporządzone przez wykonawcę robót (Monitor Polski Nr A-5 z dnia 21.1.52 r. poz. 53 załącznik Nr 7 § 19 pkt. 2).

§ 2. Czynności, o których mowa w § 1, Miejskie Przedsiębiorstwo Inspekcji Inwestycyjnej wykonuje przez inspektorów nadzoru.

§ 3. Zadania i obowiązki inspektora nadzoru:

1) inspektor nadzoru rozpoczyna swoje czynności, związane z daną budową z chwilą, gdy zostało to jemu zlecone przez kierownictwo przedsiębiorstwa;
2) inspektor nadzoru pełni swe czynności z urzędu, jako przedstawiciel inwestora; jest on przedstawicielem jego interesów i sprawuje na budowie z jego ramienia czynności nadzoru; przy wykonywaniu swych zadań obowiązany jest pilnować należytego przebiegu realizacji robót, odpowiadającej zadaniom Państwowego Planu Gospodarczego; powinien być zatrudniony na tylu budowach, aby było zapewnione całkowite wykorzystanie jego czasu oraz właściwe wypełnienie obowiązków;
3) za właściwe wypełnienie swych funkcji inspektor nadzoru jest odpowiedzialny wobec władz zwierzchnich, co nie wyklucza jego bezpośredniej odpowiedzialności wobec władz z mocy odpowiednich przepisów prawa;
4) inspektor nadzoru czynności swoje wykonuje osobiście;
5) przed rozpoczęciem robót inspektor obowiązany jest przyjąć do realizacji dokumentację techniczną, zapoznać się z nią i sprawdzić wspólnie z kierownikiem robót pod względem jej kompletności, a w przypadku zauważenia w niej wad i usterek niezgodności w dziedzinie standartów zarządzeń oszczędnościowych itp., powinien zwrócić się do inwestora z wnioskiem o przeprowadzenie odpowiednich zmian dokumentacji;
6) w toku swych czynności inspektor nadzoru:
   a) przekazuje protokólarnie kierownikowi robót plac lub obiekt budowy oraz uzgadnia z nim przedstawiony mu szkic zagospodarowania placu budowy;
   b) uzgadnia sporządzane przez przedsiębiorstwo wykonawcze harmonogramy robót (techniczny, finansowy i materiałowy);
   c) przebywa na każdej powierzonej budowie okresowo, jednak w takich odstępach czasu, aby jego nieobecność nie hamowała postępu robót;

d) czuwa nad bieżącym prowadzeniem dziennika budowy oraz sprawdza i potwierdza na bieżąco wpisy dokonane w książce obmiaru robót, a szczególnie wpisy tyczące robót zanikających i ulegających zakryciu (czynności te mogą być spełniane przez specjalnie przeznaczonych pomiarowców); prowadzona przez kierownika robót księgą obmiarów powinna w każdym czasie dawać podstawę do ustalenia ilości wykonanych robót;

e) inspektor nadzoru przeprowadza z ramienia inwestora stałą kontrolę techniczną prawidłowości procesów technologicznych, jakości materiałów dostarczonych przez wykonawcę na budowę, oraz jakości wykonania i jest za właściwe dokonywanie kontroli odpowiedzialny; w przypadku stwierdzenia niedociągnięć i brakoróbstwa inspektor nadzoru zwraca uwagę kierownikowi robót i dokunuje zapisów wydanych zarządzeń w dzienniku budowy, w razie powtarzających się lub szczególnie rażących faktów zawiadamia o nich na piśmie inwestora oraz wykonawcę;

f) kontroluje wykonanie robót zgodnie z harmonogramem, projektem zatwierdzonym przez organ władzy budowlanej i kosztorysem;

g) kontroluje terminowość dostaw materiałów, jakość tychże oraz właściwe składowanie i gospodarkę materiałową;

h) współdziała z generalnym wykonawcą przy kontroli i kordynacji robót różnych branż na budowie, zachowania warunków bezpieczeństwa pracy i przestrzegania wykonywania przez przedsiębiorstwo zarządzeń organów władzy budowlanej; inspektor nadzoru szczególnie koordynuje dostarczenie przez inwestora dokumentacji na roboty dodatkowe;

i) przewodniczy we wszystkich komisjach technicznych na budowie i współpracuje z czynnikiem społecznym, gdy zachodzi tego potrzeba;

j) decyduje w przypadkach niejasności projektu lub kosztorysu, przy czym, gdy tego zachodzi potrzeba powinien uprzednio porozumieć się z projektantem i uwzględnić w ramach projektu i kosztorysu jego uzasadnione życzenia; w przypadku istnienia nadzoru autorskiego, przedstawiciel nadzoru autorskiego ma głos decydujący;

k) rostrzyga spory pomiędzy wykonawcami w przypadku, gdy na budowie występuje więcej, niż jeden generalny wykonawca;

l) wpisuje do dziennika budowy (ołówkiem czerwonym) uwagi, polecenia i zarządzenia dla wykonawcy, daty swojej wizytacji budowy oraz stwierdza wspólnie z kierownikiem robót ukończenie budowy;

7) przewodniczy w komisjach sporządzających protokóły konieczności robót nie ujętych kosztorysem;

8) inspektor nadzoru obowiązany jest:

a) w terminie od 3 do 7 dni sprawdzić rachunki przejściowe i procent zaawansowania robót, obliczony na podstawie tabeli, ustalającej scaloną wartość poszczególnych elementów budowy;

b) w terminie 4-ch tygodni od daty złożenia sprawdzić rachunki ostateczne dla budownictwa mieszkaniowego, a w terminie 6-ciu tygodni dla innych robót;

9) w razie stwierdzenia przez inspektora nadzoru, że wykonawca prowadzi roboty niezgodne z projektem, kosztorysem, harmonogramem, umową lub obowiązującymi przepisami, albo w sposób mogący narazić inwestora na szkody i straty, inspektor obowiązany jest wydać i wpisać do dziennika budowy stosowne zarządzenia, zmierzające do usunięcia zauważonych niewłaściwości lub wystąpić do inwestora z odpowiednimi wnioskami;

10) jeżeli wykonawca, na skutek wątpliwości natury technicznej w stosunku do wydanych przez inspektora zarządzeń, zwróci się do niego z wnioskiem o ich rewizję, wówczas inspektor powinien wstrzymać wykonanie zarządzeń do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez inwestora; decyzja inspektora powinna być powzięta w terminie jak najkrótszym, nie przekraczającym 5-ciu dni od dnia złożenia sprzeciwu; brak decyzji z powyższym terminie, traktowany będzie jako zgoda na wniosek wykonawcy;

11) zwiększenie ilości robót, przewidzianych w kosztorysie, jak również roboty dodatkowe zarządza inspektor po uzyskaniu uprzedniej zgody inwestora, wpisując to zarządzenie do dziennika budowy i legalizując w ten sposób ich wykonanie; bez uprzedniej zgody inwestora inspektor może zarządzić wykonanie tylko takich robót dodatkowych, których potrzeba wynika z konieczności zabezpieczenia robót już wykonanych i w razie zagrożenia bezpośredniego niebezpieczeństwa;

12) inspektor nadzoru przeprowadza częściowe odbiory robót po zakończeniu poszczególnych części budowli (elementów scalonych) oraz sprawdza kosztorysy wykonawcze przedłożone przez wykonawcę przy odbiorach częściowych robót w myśl zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 31.VII.1952 r. — (Monitor Polski Nr A-67, poz. 1024);

13) w przypadku konieczności użytkowania obiektu przed odbiorem ostatecznym, inspektor nadzoru wspólnie z inwestorem i użytkownikiem w obecności wykonawcy dokonuje protokólarnie przekazania obiektu, ustalając dostrzeżone usterki i oznaczając termin ich usunięcia;

14) przewodniczy komisji wyznaczonej prze Miejskie Przedsiębiorstwo Inspekcji Inwestycyjnej do ostatecznego odbioru robót o wartości do 500 000 zł, i występuje w charakterze przedstawiciela nadzoru w komisji do odbioru robót o wartości ponad 500 000 zł. powołanej przez inwestora;

15) po przeprowadzeniu ostatecznego odbioru robót i sprawdzeniu rachunku ostatecznego, który wraz z protokółem odbioru stanowi podstawę do likwidacji stosunku umownego pomiędzy wykonawcą i inwestorem, kończą się obowiązki i zadania inspektora nadzoru;

16) inwestor może zobowiązać inspektora nadzoru do późniejszego stwierdzenia, czy wykonawca usunął usterki, zauważone i wytknięte przy odbiorze robót.

§ 4. Za czynności inspektorów nadzoru w zakresie sprawowania nadzoru § 1 pkt. 1) — Miejskie Przedsiębiorstwo Inspekcji Inwestycyjnej pobiera od inwestorów opłaty, obliczone od wartości według rachunku ostatecznego, w wysokości:

1) przy robotach remontowych podłączeniach usuwaniu zagrożeń itp., nie objętych planem inwestycyjnym:
   a) od wartości robót do zł. 3.000.— — 4,25% nie mniej jednak niż zł. 60.—;
   b) od wartości robót ponad zł. 3.000.— do zł. 50.000. — 3% nie mniej jednak niż zł. 127.50;
   c) od wartości robót ponad zł 50.000.— do 150.000 — 2,6% nie mniej jednak niż zł. 1.500,—;
   d) od wartości robót ponad zł. 150.000,— — 2% nie mniej jednak niż 3.900.— zł.
2) przy robotach objętych planem inwestycyjnym, stanowiącym inwestycje scentralizowaną (§ 17) — 1,5% od wartości robót nie mniej jednak niż zł. 600.—.

§ 5. Za czynności, o których mowa w § 1 pkt. 2) i 3) — Miejskie Przedsiębiorstwo Inspekcji Inwestycyjnej pobiera opłaty:

a) za sprawdzanie kosztorysów — według norm państwowych biur projektowych;
b) za udział w komisjach — według stawek godzinowych dla rzeczoznawców.

53.

OKÓLNIK Nr 21

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 17 kwietnia 1954 r.

w sprawie właściwego stosowania przepisów regulaminów premiowania, stanowiacych załączniki do zarządzenia Nr 147 z dnia 24 czerwca 1952 r.

(L. dz. DI/3/1202/54)

Stwierdzono, że jednostki organizacyjne wykonawstwa niewłaściwie stosują przepisy, zawarte w § 9 ust. 1 lit. a) regulaminu premiowania, stanowiącego załącznik Nr 1 i § 7 ust. 2 regulaminu premiowania, stanowiącego załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 147 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 24 czerwca 1952 r. w sprawie zasad premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 14, poz. 158).

W celu uniknięcia na przyszłość rozbieżności w stosowaniu wyżej wymienionych przepisów poleca się, co następuje:

§ 1. W przypadku nieoddania w terminie do użytku obiektu przewidzianego w planie kwartalno-miesięcznym na dany miesiąc, generalny wykonawca zobowiązany jest do sporządzenia w uzgodnieniu z inwestorem bezpośrednim protokółu nieoddania obiektu w planowanym terminie według wzoru stanowiącego załącznik do okólnika.

§ 2. Protokóły o których mowa w § 1, służyć będą do określenia nowego terminu oddania obiektu, a jednocześnie stanowić będą podstawę dla celów premiowania do usprawiedliwienia lub nieusprawiedliwienia faktu nieoddania obiektu.

§ 3. 1. Protokół sporządza się w 5-ciu egzemplarzach, z czego:
1 egz. wkleja się jako dokument do dziennika budowy,
2 egz. otrzymuje inwestor bezpośredni,
2 „ „ wykonawca.
2. Generalny wykonawca przesyła jeden egzemplarz protokółu wraz ze sprawozdaniem z wykonania planu oddawania obiektów do użytku do właściwego centralnego zarządu, drugi egzemplarz zatrzymuje w aktach.
3. Zwraca się uwagę na konieczność dokładnego i zgodnego ze stanem faktycznym podawania w protokółach nieoddania obiektów, przyczyn ich nieoddania w planowanym terminie.

§ 4. 1. Nadesłane do centralnego zarządu protokóły rozpatrywane będą przez komisję centralnego zarządu w składzie:
1) naczelny inżynier,
2) szef działu produkcji,
3) szef działu planowania,
4) szef działu zatrudnienia i płacy,
5) sekretarz P.O.P. P.Z.P.R.
przy udziale przedstawiciela CZBM i O. „ZOR" w części dotyczącej budownictwa CZBMiO, „ZOR".
2. Komisja powyższa powinna rozpatrywać szczegółowo i bezstronnie przyczyny nieoddania obiektów i w sporządzanej przez siebie ocenie postawić wniosek co do usprawiedliwienia lub nieusprawiedliwienia dla celów premiowania faktu nieoddania poszczególnych obiektów.
3. W stosunku do budownictwa Centralnego Zarządu Budowy Miast i Osiedli „ZOR" ocena powinna zawierać uzgodnione stanowisko wykonawcy i inwestora, w stosunku do pozostałego budownictwa należy podawać stanowisko inwestora co do faktu nieoddania obiektu.
4. Ocena powinna być sporządzana w formie protokółu i składana do Departamentu Planowania wraz ze sprawozdaniem z wykonania planu oddawania obiektów do użytku, przy czym należy nadesłać do wglądu protokóły nieoddania do użytku poszczególnych obiektów.

§ 5. 1. Za zgodne z prawdą podawanie w protokółach przyczyn nieodania obiektów odpowiedzialny jest:
1) ze strony generalnego wykonawcy: — dyrektor zjednoczenia,
2) ze strony inwestora bezpośredniego: — w zakresie budownictwa CZBMiO. „ZOR" — dyrektor dyrekcji budowy osiedli robotniczych.
2. Za właściwe sprawdzenie przyczyn i ocenę powodu nieoddania w terminie obiektów odpowiedzialny jest:
1) ze strony centralnego zarządu — naczelny inżynier,
2) ze strony C.Z. „ZOR" — przedstawiciel CZ. „ZOR", biorący udział w komisji.
3. Za właściwe przedstawienie mi wniosku w sprawie usprawiedliwienia faktu nieoddania obiektów dla celów premiowania odpowiedzialny jest dyrektor centralnego zarządu.

§ 6. 1. Okólnik wchodzi w życie z dniem 24 kwietnia.
2. Jednocześnie traci moc obowiązująca okólnik Nr 31 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 23 lipca 1951 r. w sprawie trybu planowania i kontroli obiektów oddawanych do użytku (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 9 z dnia 20 sierpnia 1951 r. poz. 88).

Minister R. Piotrowski

PROTOKÓŁ

nieoddania obiektu w planowanym terminie.

Przedstawiciele inwestora . . . .

„ wykonawcy

stwierdzają nieoddanie do użytku obiektu . . . . . .
w terminie ustalonym planem kwartalno-miesięcznym, a przypadającym na dzień . . . . . . z następujących przyczyn: . . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Wobec opóźnienia w oddaniu do użytku wymienionego obiektu i stwierdzenia, że stan zaawansowania obiektu na termin przewidziany do ukończenia tzn. na dzień . . . wynosi . . . % oraz wobec oświadczenia . . . ., że przeszkody w wykonawstwie, a mianowicie . . . . będą usunięte do dnia . . . . po ustaleniu uzasadnionego organizacyjnie i gospodarczo najkrótszego cyklu produkcyjnego dla pozostałej do wykonania części obiektu . . . .% dziennie . . . . .%, uważa się za celowe zaproponowanie następującego terminu ukończenia obiektu . . . . do zatwierdzenia.

Podpis dyrekcji
inwestora i wykonawcy

Uwaga: Proponowane nowe terminy ukończenia budowy w niczym nie naruszają warunków i skutków prawnych zawartej umowy.
W przypadku nieuzgodnienia terminu między inwestorem, a wykonawcą sprawę należy skierować do jednostek nadrzędnych zarówno inwestora jak i wykonawcy.

Termin proponowany przez inwestora . . .
. . . .
Termin proponowany przez wykonawcę . .
. . . .
Termin uzgodniony . . . .
. . . .

Podpisy jednostek nadrzędnych
inwestora i wykonawcy

54.

PISMO OKÓLNE Nr 39

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 20 kwietnia 1954 r.

w sprawie opracowywania kosztorysów umownych.

(L. dz. SWKCU/75/Bc/54)

W związku z rozbieżnymi interpretacjami przepisów dotyczących sporządzania kosztorysów umownych, wyjaśnia się, co następuje:

1. Przez kosztorysy sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, o których mowa w ust. 2 § 40 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 31.I.1954 r. w sprawie zasad finansowania przez banki specjalne inwestycji scentralizowanych. (Monitor Polski Nr A-18, poz. 324) należy rozumieć również kosztorysy wskaźnikowe opracowane prawidłowo zgodnie z postanowieniami zarządzenia Nr 93 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 23 kwietnia 1953 r. w sprawie uproszczonych rozliczeń przejściowych na roboty budowlano-montażowe w budownictwie osiedlowym (D. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 7, poz. 84).
2. Kosztorys opracowany metodą wskaźnikową należy uważać za prawidłowy wówczas, gdy wskaźniki kosztu zostały ustalone przy uwzględnieniu charakterystyki konstrukcji i wyposażenia budynku, oraz miejscowych warunków wykonania robót (§§ 1 i 2, ust. 2, 3 i 4 zarządzenia Nr 93 z 1953 roku).
3. Kosztorys wskaźnikowy opracowany prawidłowo stanowi dostateczną podstawę do zawarcia umowy i przeprowadzenia rozliczeń za wykonane roboty przy zachowaniu warunków podanych w § 4 cyt. zarządzenia Nr 93, z tym, że:
1) kosztorys wskaźnikowy powinien być dołączony do umowy już w trakcie jej zawarcia, zaś
2) dokumenty uzupełniające, o których mowa w § 4 zarz. Nr 93 z 1953 r., mogą być dostarczone w terminach przewidzianych w umowie.

Naczelnik Samodzielnego Wydziału Inż. Fr. Brzeski

55.

PISMO OKÓLNE Nr 41

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 24 kwietnia 1954 r.

w sprawie praktycznego wykorzystania dowodów osobistych i tymczasowych zaświadczeń tożsamości.

(L. dz. D-III-W2-21/3742/54)

W nawiązaniu do okólnika Nr 181 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1953 r. w sprawie stwierdzania na podstawie dowodów osobistych i tymczasowych zaświadczeń tożsamości obywatelstwa polskiego, podstawowych danych z aktu urodzenia oraz miejsca zamieszkania (Monitor Polski Nr A-117, poz. 1524) Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Kadr wyjaśnia, co następuje:

1. Dowody osobiste i tymczasowe zaświadczenia tożsamości koloru czerwonego wydawane osobom w wieku od 16—18 roku życia, stwierdzają w sposób niebudzący wątpliwości tożsamość, obywatelstwo polskie, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców oraz miejsce zamieszkania.
2. Tymczasowe zaświadczenia tożsamości koloru jasnoszarego wydawane zarówno pełnoletnim i małoletnim, których tożsamość i obywatelstwo polskie nie zostały stwierdzone w sposób niewątpliwy, stanowią jedynie podstawę do stwierdzenia miejsca zamieszkania.
3. W związku z powyższym, w przypadku, gdyby zachodziła potrzeba stwierdzenia niżej podanych okoliczności przy załatwianiu spraw przez jednostki organizacyjne resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli, nie należy żądać:
   a) od osób przedstawiających dowody osobiste lub tymczasowe zaświadczenia tożsamości koloru czerwonego — oddzielnych zaświadczeń stwierdzających miejsce zamieszkania, posiadania obywatelstwa polskiego, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców,
   b) od osób przedstawiających tymczasowe zaświadczenia tożsamości koloru jasnoszarego — oddzielnych dokumentów stwierdzających miejsce zamieszkania.
4. Pracownik załatwiający sprawę powinien w razie potrzeby sporządzić notatkę wg niżej podanego wzoru:
   „Stwierdzam na podstawie okazanego mi dowodu osobistego (tymczasowego zaświadczenia tożsamości) seria . . . Nr . . ., że ob. . . . .
   syn (córka) . . . . . . i . . . . jest urodzony dnia . . . . w . . . .
   i zamieszkuje . . . .
   podpis sporządzającego notatkę".
5. Powyższy tryb postępowania nie ma zastosowania do spraw załatwianych drogą korespondencyjną.
6. Okazanie dowodu osobistego (tymczasowego zaświadczenia tożsamości) nie zwalnia osób zainteresowanych od obowiązku przedłożenia wypisu z akt stanu cywilnego w przypadkach przewidzianych w przepisach ustawowych.

Dyrektor Departamentu Kadr **Jan Kapusta**

56.

OBWIESZCZENIE

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

o sprostowaniu omyłek w druku w Dzienniku Urzędowym.

W Nr 3 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 25 lutego 1954 r. w poz. 19 na str. 5 w piśmie okólnym Nr 24 z dnia 24 lutego 1954 r. w sprawie rozliczeń za wykonanie brakujących części dokumentacji projektowo-kosztorysowej przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe na koszt zamawiającego w pkt. 4 w wierszu drugim od góry po wyrazie „zakresie" powinna być kropka, a wyraz „zlecanie" powinien zaczynać się od dużej litery.

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W Nr 11 z 11.III.54 r. poz. 40 rozporządzenie Przewodniczącego PKPG z 24.II.54 r. w sprawie zatwierdzenia norm państwowych ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny, dotyczących kruszywa mineralnego.

W Nr 13 z 3.IV.54 r. poz. 51 rozporządzenie Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z 19.III.54 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy obsłudze przenośników.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr A-23 z 9.III.54 r. poz. 378 zarządzenie Nr 29 Prezesa Rady Ministrów z 26.II.54 r. w sprawie zatwierdzania jako powszechnie obowiązujących tymczasowych cenników kosztorysowych na roboty budowlane, montaż konstrukcji oraz montaż maszyn i urządzeń przemysłowych.

W Nr A-24 z 13.III.54 r. poz. 391 uchwałę Rady Ministrów Nr 81 z 23.II.54 r. o zmianie instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów Prezydiów rad narodowych.

Poz. 395 zarządzenie Ministra Kultury i Sztuki z 22.XII. 53. r. zmieniające zarządzenie w sprawie upoważnienia przedsiębiorstwa państwowego „Pracownie Sztuk Plastycznych" do udzielania zamówień osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z 19-II-49 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych do zwalniania od obowiązku zabezpieczenia umów i do udzielania zaliczek oraz w sprawie sposobu udzielania zamówień w trybie bezprzetargowym.

W Nr A-26 z 20.III 54 r. poz. 411 zarządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 5.XI.53 r. w sprawie zasad i trybu odbioru robót budowlano-montażowych przez jednostki podległe Ministrowi Szkolnictwa Wyższego.

Poz. 416 zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej z 12.III.54 r. w sprawie zbiórki surowców wtórnych złomu i innych odpadków użytkowych w ramach wiosennej akcji sanitarno-porządkowej.

Poz. 417 zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Geologii z 30.I.54 r. w sprawie zawierania umów w zakresie dostaw, robót i usług z osobami nie wymienionymi w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z 19.II.49 r. w sprawie dostaw robót i usług na rzecz Skarbu Państwa samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych oraz w sprawie udzielania zaliczek i zwalniania od obowiązku zabezpieczenia tych umów.

W Nr A-27 z 22.III.54 r. poz. 429 zarządzenie Ministra Finansów z 8.III.54 r. w sprawie zasad i trybu akumulacji przeznaczonej na inwestycje części funduszu amortyzacyjnego przedsiębiorstw państwowych działających wg zasad rozrachunku gospodarczego.

Poz. 430 instrukcję Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 15.II.54 r. w sprawie dodatków specjalnych do zaopatrzenia pieniężnego z ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim.

W Nr A-29 z 30.III.54 r. poz. 438 pismo okólne Nr 58 Prezesa Rady Ministrów z 23.III.54 r. w sprawie wykazu zwolnień do lekarzy w godzinach pracy.

W Nr A-30 z 2.IV.54 r. poz. 442 uchwałę Rady Ministrów Nr 38 z 30.I.54 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne.

Zarządzenie Ministra Nr 72

z 3.IV.54 r. L. dz. GM/3/3177/54 w sprawie trybu postępowania przy składaniu wniosków o przyznanie przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną osobom zatrudnionym w Instytucie Budownictwa Mieszkaniowego tytułów naukowych samodzielnych pracowników nauki.

Zarządzenie Ministra Nr 73

z 1.IV.54 r. L. dz. DII/2/1282/54 w sprawie zapewnienia wykonania zwiększonych zadań produkcyjnych na budowie miasta Nowa Huta w 1954 r.

Zarządzenie Ministra Nr 74

z 6.IV.54 r. L. dz. D.VIII/1/1366/54 w sprawie doraźnego sprawdzenia stanu ilościowego maszyn i sprzętu budowlanego.

Zarządzenie Ministra Nr 78

z 9.IV.54 r. L. dz. D.VI/1/54 w sprawie ujednolicenia w resorcie dokumentacji pierwotnej prowadzonej przez budowy.

Zarządzenie Ministra Nr 79

z 7.IV.54 r. L. dz. D.I/1/1601/54 w sprawie trybu opracowania i zatwierdzania planów gospodarczych na 1954 r.

Zarządzenie Ministra Nr 81
z 10.IV.54 r. D.III/W-3-35/54 w sprawie przeprowadzenia naboru na 2-letnie technikum dla robotników wysuniętych w Bytomiu.

Zarządzenie Ministra Nr 82
z 28.I.54 r. L. dz. ZZR-DO-2-XIII-49/54 w sprawie utworzenia oddziału zaopatrzenia robotniczego w Zakładach Produkcji Elementów Budowlanych Nr 1 w Warszawie — Żerań, Płudy.

Okólnik Ministra Nr 18
z 10.IV.54 r. L. dz. CZZ/96/54 w sprawie przeprowadzenia w przedsiębiorstwach doraźnej kontroli wykonania niektórych postanowień zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 15.I.54 r.

Okólnik Ministra Nr 19
z 10.IV.54 r. L. dz. GM/3/54 w sprawie organizacji zakładów produkcji pomocniczej przy wojewódzkich zarządach budowlanych przedsiębiorstw powiatowych.

Okólnik Ministra Nr 20
z 14.IV.54 r. L. dz. D.III/W2-24/54 w sprawie zabezpieczenia dyscypliny pracy w okresie przedświątecznym i świątecznym.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 33
z 30.III.54 r. L. dz. D.XIII/3/732/54 w sprawie premii dla pracowników zatrudnionych przy rozliczeniu kosztów zakończonej budowy.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 34
z 30.III.54 r. L. dz. GM/2/4039/9-14/54 w sprawie przepisów dotyczących sporządzania i ogłaszania aktów legislacyjnych

Pismo okólne Ministerstwa Nr 35
z 6.IV.54 r. L. dz. CZT/1/1112/54 w sprawie zmian w instrukcji o operatywnym planowaniu przewozu ładunków.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 36
z 15.IV.54 r. L. dz. ZZR-DO-1-VI-10/54 w sprawie właściwego obliczania premii dla pracowników administracji oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa, Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 1529 — 91 — 134 część 6, dział 5, rozdział 17, wpływy z wydawnictw. —

Cena 2 zł 50 gr.

P. W. W. R. N. — Warszawa 1954.
Druk. Akcydens., W-wa, Tamka 3. 3.500. Zam. 960 z dn. 26.IV.54 r. Podpis do druku 27.V.54 r. Druk ukończono 31.V.54 r. Obj. 1¼ ark. druku. Pap. druk. sat. kl. VII. A1/60 g. 5-B-15085.

ODBIORCA: